

Srdce na papíře

E H4 Fismi7 Cismi7
1. „Nauč mě malovat!“ a sednul jsem si k ní,
A2 E H4 ...
usmála se, koukla na protější břeh.
Že jí mám donést kytku jen tak pro radost...
Skočil jsem, utrhnul – byl jsem tam hned...

E H4 E H4
2. Vytáhla papír a náskou tužku,
Fismi7 Cismi7 H4
a hlavu v dlaních – asi přemejšlela.
Najednou vzhlídlá a oči plný jasu;
usmála se – už to vymyslela!

3. Malířka kreslí mi pro radost břeh:
„To musíš tak.“ – a už to měla...
A2 E A2 E
Pak papír muchlá a zahazuje dál:
Fismi7 Cismi7 H4
prej nepovedlo se – tak to nechtěla.

4. Pak zavřela oči a vzala další papír
a jedním tahem srdce mi nakreslila...
Že prej je to ono a na mě se usmála,
pak do toho srdce mi vstoupila...

E H4 E H4
5. A já šel domů a v ruce tenhle papír,
Fismi7 Cismi7 H4
a smějte se mi třeba – já nebyl sem sám!
Ona tam byla a já se díval na ní.
A pořád tam byla – já nebyl jsem sám!

Mezihra

6. Začalo pršet a srdce na papíře, netrvalo dlouho, se rozpilo.
Začalo pršet a já nemohl uvěřit, že by se to srdce jen tak ztratilo!

7. Začalo pršet a srdce na papíře, i když se dávno rozpilo.
Začalo pršet, ale nikdy, nikdy, nikdy se to srdce neztratilo!